

**IV. BIJZONDERE OPMERKINGEN BETREFFENDE
DE ARTIKELEN**

Onder voorbehoud van de in het voorgaande opgenomen opmerkingen betreffende het memorandum en de richtlijn en van onderstaande opmerkingen betreffende de afzonderlijke artikelen, stemt het Comité met het richtlijnvoorstel in.

De tweede alinea van bladzijde 6 van het voorstel voor een richtlijn zou als volgt moeten worden geformuleerd: „Overwegende dat de sociale zekerheidsuitkeringen *nog maar al te vaak* worden vastgesteld op grond van criteria die verschillen naar gelang van het geslacht van de werknemers.”

Artikel 1 (nieuw)

„Deze richtlijn wordt uitgevaardigd overeenkomstig de Universele verklaring van de rechten van de mens, waarin het recht op arbeid is vastgelegd, overeenkomstig het Europees Sociaal Handvest, waarin dit recht eveneens is verankerd, en overeenkomstig de grondwetten van de meeste landen van de Europese Gemeenschappen, waarin eveneens het recht op arbeid wordt aanvaard.”

Artikel 3 (voorheen artikel 2)

Alinea c) dient als volgt te worden geschreven:

„de wettelijke, bestuursrechtelijke of contractuele bepalingen die oorspronkelijk een beschermend doel hadden, worden herzien ten einde niet langer verantwoorde bescherming af te schaffen”.

Artikel 4 (voorheen artikel 3)

In dit artikel dient te worden opgemerkt dat de inhoud van de onderwijsprogramma's voor mannen en vrouwen gelijk moet zijn, daar de toelating tot alle vormen van algemeen vormend en beroepsonderwijs niet voldoende is wanneer de leerstof uiteenloopt.

Artikel 8 (voorheen artikel 7)

In dit artikel dient te worden bepaald dat de bewijslast op de werkgever rust, wanneer hij tegen een werknemster een maatregel neemt die naar haar opvatting volgt op een van haar afkomstige klacht enz.

Gedaan te Brussel, 25 september 1975.

De Voorzitter

van het Economisch en Sociaal Comité

H. CANONGE

Advies inzake een voorstel voor een verordening (EEG) van de Raad tot wijziging van de Verordeningen (EEG) nr. 1408/71 en nr. 574/72 betreffende de eenmaking van de betalingsregeling van de gezinsbijslagen aan werknemers wier gezinsleden in een andere Lid-Staat dan het land van arbeid wonen

De tekst waarop de adviesaanvraag betrekking heeft is bekendgemaakt in *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* nr. C 96 van 29 april 1975, blz. 4.

A. JURIDISCHE GRONDSLAG VAN HET ADVIES

Op 21 april 1975 heeft de Raad besloten het Economisch en Sociaal Comité overeenkomstig de bepalingen van artikel 198 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap over bovengenoemd voorstel te raadplegen.

B. ADVIES VAN HET ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ

Het Economisch en Sociaal Comité heeft beraadslaagd over zijn advies inzake voornoemd onderwerp tijdens zijn op 24 en 25 september 1975 te Brussel gehouden 133e zitting.

Dit advies luidt als volgt:

HET ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ,

Gezien artikel 198 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gezien het van 24 april 1975 daterende verzoek om advies van de Voorzitter van de Raad,

Gezien het door zijn Bureau op 22 april 1975 genomen besluit, de Afdeling voor sociale vraagstukken met de voorbereiding van een advies inzake dit onderwerp te belasten,

Gezien het door de Afdeling voor sociale vraagstukken op 11 september 1975 opgestelde advies, en het door de heer Purpura voorgelegde rapport,

Gezien de beraadslagingen tijdens zijn 133e zitting van 24 en 25 september 1975 (vergadering van 24 september 1975),

Overwegende dat het Economisch en Sociaal Comité reeds zijn advies heeft uitgebracht over Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op loontrekkenden en hun gezinnen die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, en inzake Verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad van 21 maart 1972 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EEG) nr. 1408/71, welke sinds kort in werking is getreden;

Overwegende anderzijds de grote belangstelling welke het Economisch en Sociaal Comité voor de sociale bescherming en de sociale bijstand van de migrerende werknemers en hun gezinnen heeft getoond, zowel in het kader van adviezen inzake de verschillende voorstellen voor verordeningen van de Commissie als bij gelegenheid van de goedkeuring van de jaarlijkse adviezen over de ontwikkeling van de sociale toestand in de Gemeenschap en van die adviezen welke betrekking hadden op de communautaire sociale politiek en tevens aandacht besteedden aan de vraagstukken van de sociale zekerheid;

Overwegende dat het Sociaal Actieprogramma van de Gemeenschap dat in januari 1974 door de Raad werd goedgekeurd en het Actieprogramma ten behoeve van de migrerende werknemers en hun gezin-

nen dat door de Commissie aan de Raad is voorgelegd en momenteel bij het Economisch en Sociaal Comité in behandeling is, duidelijk blijk geven van de wil van de communautaire organen om verder vooruitgang te boeken op het gebied van de sociale zekerheid van deze bijzondere categorie werknemers;

Overwegende dat het zowel politiek als juridisch gewenst is een einde te maken aan een aantal nog bestaande vormen van discriminatie ten aanzien van de migrerende werknemers, met het doel de gelijke behandeling van de communautaire werknemers en de nationale werknemers binnen de negen landen van de Gemeenschap te verzekeren,

BRENGT VOLGEND ADVIES UIT,

dat met algemene stemmen werd goedgekeurd:

Het Comité hecht zijn goedkeuring aan het door de Commissie bij de Raad ingediende voorstel voor een verordening tot eenmaking van de betalingsregeling van de gezinsbijslagen aan migrerende werknemers, onder voorbehoud van de volgende opmerkingen en voorstellen:

1. Om te beginnen stelt het Comité vast dat het onderhavige voorstel voor een verordening in het Actieprogramma van de Gemeenschap ten behoeve van de migrerende werknemers en hun gezinnen is ingepast en dat de Commissie het nog vóór de goedkeuring door de Raad van het programma zelf heeft willen indienen, ten einde duidelijk te tonen hoezeer zij zich inzet voor de tenuitvoerlegging van de verschillende maatregelen en hoe dringend een oplossing voor het probleem van de gezinsbijslagen dient te worden gevonden.

2. Terwijl het dit tot zijn grote voldoening vaststelt, merkt het Comité op dat in het onderhavige voorstel voor een verordening verwezen wordt naar artikel 98 van Verordening (EEG) nr. 1408/71 dat, in het kader van de overgangs- en slotbepalingen, de Raad ertoe verplicht vóór 1 januari 1973 het gehele vraagstuk van de uitbetaling der gezinsbijslagen aan de gezinsleden die niet op het grondgebied van de bevoegde staat wonen opnieuw te bezien, ten einde te komen tot een voor alle Lid-Statens geldende eenvormige oplossing.

De verdraging waarmee de Commissie het verordeningvoorstel aan de Raad heeft voorgelegd met de bedoeling dat deze dit vraagstuk opnieuw in behandeling neemt, is kennelijk te wijten aan de moeilijkheden en implicaties als gevolg van de toetreding tot de Europese Economische Gemeenschap van drie nieuwe Lid-Staten.

3. Het voorstel voor een verordening beoogt de gelijkmaking van de betalingsregeling van de gezinsbijslagen in de Gemeenschap op basis van het criterium, dat in alle gevallen de wetgeving van het land van tewerkstelling wordt toegepast. Bovendien betreft het voorstel enkele wijzigingen die in de nieuwe verordeningen inzake gezinsbijslagen dienen te worden aangebracht.

Het Comité herinnert eraan dat het de geleidelijke verbetering van de verordeningen inzake sociale zekerheid altijd heeft bepleit met het doel het vrije verkeer van de arbeidskrachten tussen de Lid-Staten te vergemakkelijken; het acht het onderhavige voorstel dan ook een beslissende stap op de weg naar de opheffing van enkele belemmeringen van de mobiliteit van de werknemers op het communautaire grondgebied en de volledig gelijke behandeling van de nationale en de migrerende communautaire werknemers.

4. De aanvaardbaarheid van de in het voorstel voor een verordening gekozen oplossing dient volledige erkenning te vinden, aangezien in juridisch opzicht de toekenning van de gezinsbijslagen, ongeacht voor welke gebeurtenis en voor welk subject, geregeld dient te worden door de nationale wetgeving waaraan ook de arbeidsverhouding van het gezinshoofd onderworpen is; deze voorzieningen zijn immers bedoeld ter aanvulling van het ontvangen loon, ook in de gevallen waarin de begunstigden niet woonachtig zijn in het land waar het gezinshoofd werkzaam is. Hetzelfde geldt voor de gezinsbijslagen ten behoeve van de gezinsleden van de werklozen.

5. Wat voorts het technische aspect van dit vraagstuk betreft erkent het Comité dat d.m.v. het voorstel een aanzienlijke en zeer nuttige vereenvoudiging van de procedures bereikt kan worden, doordat de instellingen van de betrokken landen niet meer veelvuldig gegevens behoeven uit te wisselen en terugbetalingen behoeven te verrichten.

6. Het Comité meent erop te moeten wijzen dat de gekozen oplossing, waardoor de bestaande verschillen in behandeling tussen de werknemers die in Frankrijk werkzaam zijn en de werknemers in andere Lid-Staten wier gezinsleden in het land van herkomst zijn gebleven, een billijkere toekenning van de gezinsbijslagen aan de werknemers van de Gemeenschap waarborgt, welke geheel in overeenstemming is met de geest van solidariteit en samenwerking die aan de communautaire wetgeving inzake sociale zekerheid ten grondslag ligt.

Het Comité spreekt de wens uit dat alles in het werk wordt gesteld om de nog bestaande discriminatie inzake gezinsbijslagen uit de weg te ruimen.

7. Het Comité neemt nota van enige door het voorstel ingevoerde vernieuwingen die niet met het vraagstuk van de eenmaking van de betalingsregeling verband houden; van deze acht is van belang de in artikel 2, lid 1, sub a), van het voorstel opgenomen bepaling, die ertoe strekt een gunstiger criterium aan te leggen voor de regeling van de cumulatie van de gezinsbijslagen bedoeld in artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 574/72.

8. Ten slotte stelt het Comité voor, de vierde overweging van de preambule van de voorgestelde verordening te schrappen, waarin sprake is van afwijkingen „van de regel op grond waarvan de werknemer en zijn rechthebbenden prestaties moeten ontvangen waarin de wetgeving waaraan hij is onderworpen voorziet” en verder „de verstrekkingen van de ziekte- en moederschapsverzekering of van de verzekering voor arbeidsongevallen en beroepsziekten” worden genoemd; enerzijds vallen deze zijns inziens nl. niet onder het toepassingsgebied van de verordening die uitsluitend gezinsbijslagen betreft, anderzijds is het vreemd dat op het moment waarop een, uitsluitend voor Frankrijk geldende, afwijkende regeling wordt afgeschaft, melding wordt gemaakt van afwijkende regelingen die blijven bestaan, terwijl ten slotte deze verwijzing geïnterpreteerd zou kunnen worden als een bevestiging van de afwijkende regelingen die blijven bestaan „bij wijze van uitzondering, wanneer men bij het verlenen van de prestaties op grote administratieve moeilijkheden zou stuiten”, hetgeen niet het geval is.

Gedaan te Brussel, 24 september 1975.

De Voorzitter

van het Economisch en Sociaal Comité

H. CANONGE